

**بررسی لایحه بودجه سال ۱۴۰۰ کل کشور
۰۴۲. بودجه بخش برق**

مقدمه

احکام لایحه بودجه سال ۱۴۰۰ در بخش برق با اصلاح جزئی، مشابه سال ۱۳۹۹ بوده و موضوع‌هایی از قبیل عوارض برق، بیمه مشترکان خانگی و تجاری، نصب کنتورهای هوشمند برای مشترکان پرمصرف برق را دربرمی‌گیرد. همچنین ظرفیت‌هایی در احکام فرابخشی برای صنعت برق به‌منظور بهبود فضای مالی و تأمین منابع مالی برای اجرای برخی طرح‌ها و پروژه‌های این صنعت مشابه قانون بودجه سال جاری پیش‌بینی شده است. البته دو جزء مهم از تبصره‌های قانون بودجه با موضوع تعیین نرخ گاز نیروگاه‌های خودتأمین و تهاثر بدهی وزارت نیرو در بخش برق از لایحه حذف شده که با توجه به اهمیت این موضوع پیشنهاد می‌شود احکام متناظر آنها در قانون بودجه سال ۱۳۹۹ در لایحه بودجه سال ۱۴۰۰ ابقا شود. همچنین درآمد و هزینه‌های صنعت برق از بند «الف» تبصره «۱۴» لایحه حذف شده است که موجب تسریع در امر تخصیص بودجه به شرکت‌های زیرمجموعه این صنعت خواهد شد.

احکام بخش برق در لایحه بودجه سال ۱۳۹۹ کل کشور

۱. بند «ج» تبصره «۶»: عوارض برق

میزان عوارض برق برای سال ۱۴۰۰ معادل ده درصد (۱۰٪) به‌ازای هر کیلووات ساعت پیشنهاد شده که نسبت به سال جاری تغییری نکرده است. لکن سقف منابع حاصل از این محل از معادل بیست‌ویک هزار و پانصد میلیارد (۲۱,۵۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال در قانون بودجه سال ۱۳۹۹ با ۸ درصد کاهش به نوزده هزار و هشتصد میلیارد (۱۹,۸۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال در لایحه بودجه سال ۱۴۰۰ کاهش یافته است. با توجه به رشد سالیانه ۷ درصدی فروش برق به مشترکان در سال‌های اخیر و همچنین رشد سالیانه قیمت برق میزان عوارض برق در سال ۱۴۰۰ باید نسبت به سال ۱۳۹۹ حداقل رشد ۱۵ درصدی را تجربه می‌کرد. لذا به‌نظر می‌رسد سقف منابع حاصل از عوارض برق با سهم ۱۰ درصدی گفته شده در صدر تبصره مغایرت دارد و نیازمند اصلاح است.

شایان ذکر است، منابع مذکور به نسبت ۵۵ و ۴۵ درصد به حساب توانیر و ساتبا نزد خزانه‌داری کل کشور واریز می‌شود که موجب تسریع در تخصیص منابع به طرح‌های موضوع ماده (۵) قانون حمایت از صنعت برق خواهد شد.

۲. بند «د» تبصره «۷»: تسویه بدهی طرح‌های تملک دارایی‌های سرمایه‌ای

در قانون بودجه سال ۱۳۹۹ کل کشور اجازه تسویه بدهی طرح‌های تملک دارایی‌های سرمایه‌ای بخش برق با مابه‌التفاوت قیمت تکلیفی و قیمت تمام شده هر کیلووات ساعت برق نیز داده شده بود که در لایحه بودجه سال ۱۴۰۰ بخش برق آن حذف شده است. شایان ذکر است مانده طلب صنعت برق از دولت بابت مابه‌التفاوت قیمت تکلیفی و قیمت تمام شده برق تا پایان سال ۱۳۹۸ حدود ۲۸۱ هزار میلیارد ریال است. عملکرد این بند در ۶ ماهه ابتدایی سال ۱۳۹۹ مبلغ ۱۹۶۴۹ میلیارد ریال از بدهی‌های وزارت نیرو با مطالبات مابه‌التفاوت قیمت تکلیفی و تمام شده برق تهاثر شده است.

مشخصات لایحه

دوره یازدهم - سال اول

شماره ثبت:

۳۰۰

شماره چاپ:

۳۰۰

تاریخ چاپ:

۱۳۹۹/۹/۱۲

معاونت پژوهش‌های

زیربنایی و امور

تولیدی

دفتر: مطالعات انرژی،

صنعت و معدن

مشخصات گزارش

شماره مسلسل:

۳۱۰۱۷۳۵۰

تاریخ انتشار:

۱۳۹۹/۱۰/۱۶

لذا در صورت وجود کلمه برق در این حکم وزارت نیرو در بخش برق نیز می‌تواند از ظرفیت این حکم استفاده کرده و حداقل معادل ۱۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال از بدهی‌های خود را با مطالبات ناشی از مابه‌التفاوت قیمت برق تهاتر کند. بنابراین پیشنهاد می‌شود حکم این بند از تبصره «۷» مانند قانون بودجه سال ۱۳۹۹ تدوین شده و بخش برق به آن اضافه شود.

۳. بند «د» تبصره «۱۵»: نصب کنتورهای هوشمند برای مشترکان پرمصرف

نصب کنتورهای هوشمند که ذیل طرح فهم (طرح ملی فراسامانه هوشمند اندازه‌گیری و مدیریت انرژی) قرار می‌گیرد، از جمله زیرساخت‌های لازم برای هوشمندسازی شبکه برق و تحصیل مزایای فنی و اقتصادی شبکه هوشمند انرژی برای کشور است. با نصب کنتورهای هوشمند به‌ویژه برای مشترکانی که در برنامه‌های مدیریت بار شرکت می‌کنند، میزان برق مصرفی را به‌طور کامل تحت رصد قرار می‌دهد و مشترک نیز از نحوه مصرف خود آگاهی کافی پیدا می‌کند. این اقدام موجب می‌شود، اهدافی از قبیل، فراهم شدن بسترهای اصلاح الگوی مصرف، امکان اعمال مدیریت بار توسط بهره‌بردار شبکه در شرایط عادی و اضطراری، کاهش تلفات غیرفنی و مشخص‌سازی و پایش تلفات فنی شبکه توزیع، امکان راه‌اندازی بازار خرده‌فروشی و غیره را فراهم می‌کند.

عملکرد اجرای این حکم نشان می‌دهد تا پایان سال ۱۳۹۸ علاوه بر ۴۳۰ هزار کنتور هوشمند نصب شده برای مشترکان دیماندی و چاه‌های آب کشاورزی، ۲۱ هزار کنتور نیز در ۶ ماهه ابتدایی سال ۱۳۹۹ برای مشترکان مذکور نصب شده است. براساس اعلام شرکت توانیر زیرساخت نرم‌افزاری لازم برای ۳ میلیون مشترک و زیرساخت سخت‌افزاری برای ۶ میلیون مشترک ایجاد شده است. همچنین دستورالعمل شناسایی و ایجاد بانک اطلاعاتی مشترکان پرمصرف و اولویت‌بندی آنها براساس نوع کنتور منصوبه (تک‌فاز و سه‌فاز)، ظرفیت و مدیریت‌های برق تحت پوشش از جمله اقدام‌هایی است که در راستای اجرای حکم مذکور در سال ۱۳۹۹ انجام شده است. شایان ذکر است عملکرد این بند از قانون بودجه سال ۱۳۹۸ حدود ۱۰۲ هزار دستگاه کنتور هوشمند سه‌فاز دیماندی برای مشترکان نصب شده است اما عملکرد ۶ ماهه سال ۱۳۹۹ نشان می‌دهد در ۶ ماهه ابتدایی امسال تنها ۲۱ هزار دستگاه کنتور نصب شده است. حکم پیشنهادی در لایحه بودجه سال ۱۴۰۰ از نظر نگارشی ابهام‌هایی دارد، ضمن اینکه محل تأمین اعتبارات مورد نیاز برای نصب کنتورهای هوشمند در بند «د» تبصره «۱۵» لایحه بودجه مصوب کمیسیون تلفیق مشخص نشده است. بنابراین با توجه به ضعف عملکرد این حکم در سال ۱۳۹۹ نسبت به سال ۱۳۹۸، پیشنهاد می‌شود حکم مندرج در بند «د» تبصره «۱۵» لایحه بودجه سال ۱۴۰۰ بازنویسی شده و همانند قانون بودجه سال ۱۳۹۸ تدوین شود.

۴. تعیین نرخ گاز نیروگاه‌های خودتأمین

بند «ه» تبصره «۱۵» قانون بودجه سال ۱۳۹۹ در لایحه بودجه مرتبط با موضوع تعیین نرخ گاز نیروگاه‌های خودتأمین در لایحه بودجه سال ۱۴۰۰ حذف شده است. هدف از اجرای این حکم تأمین برق مورد نیاز کشور به‌ویژه در زمان اوج مصرف تابستان از محل ظرفیت منصوب در صنایع بزرگ کشور است. ظرفیت نامی نیروگاه‌های متعلق به صنایع، تا پایان سال ۱۳۹۸، بالغ بر ۶۰۶۵ مگاوات بوده که حدود ۱۳۷۱ مگاوات از آن در زمان اوج مصرف در اختیار شبکه قرار گرفت. گفتنی است، در زمان پیک سال ۱۳۹۸ حدود ۸۲۰ مگاوات از مجموع ظرفیت (۶۰۶۵ مگاوات) در اختیار صنایع در شبکه مورد استفاده قرار گرفت. بررسی‌های انجام شده نشان می‌دهد که مابقی ظرفیت صنایع در ایام اوج مصرف تابستان قادر به تزریق توان خود به شبکه هستند اما به دلیل فقدان سازوکار مشخص و شفاف برای محاسبه بهای سوخت تحویلی به صنایع و سوخت مصرفی در نیروگاه‌ها، این بخش از ظرفیت منصوب نیروگاهی کشور بلااستفاده مانده است. بنابراین حذف این بند از لایحه موجب خواهد شد همان ظرفیت اندکی از ظرفیت تولید برق صنایع که در زمان تأمین پیک در اختیار شبکه سراسری قرار می‌گرفت و به تأمین برق پیک می‌کرد، بلااستفاده بماند و وضعیت کمبود برق در زمان پیک حادثر شود. لذا فارغ از اینکه تبصره مذکور مغایر با اصل پنجاه‌دوم قانون اساسی می‌باشد، به‌منظور ایجاد امکان استفاده وزارت نیرو از ظرفیت نیروگاه‌های مذکور ابقای بند «ه» تبصره «۱۵» قانون بودجه سال ۱۳۹۹ کل کشور پیشنهاد می‌شود.

ظرفیت‌های احکام فرابخشی لایحه بودجه سال ۱۴۰۰ کل کشور برای بخش برق

برخی از احکام فرابخشی لایحه بودجه دارای ظرفیت‌هایی در جهت بهبود فضای مالی صنعت برق و توسعه زیرساخت‌های صنعت برق کشور بوده است. عمده احکام فرابخشی لایحه بودجه سال ۱۳۹۹ بدون تغییر یا با اصلاح جزئی در قانون بودجه سال ۱۳۹۸ آمده است.

تأدیه بدهی‌های دولت و صنعت برق از طریق واگذاری اموال و دارایی‌های متعلق به دولت، مؤسسه‌ها و شرکت‌های دولتی، در جزء «۳» بند «الف» تبصره «۲»، وجود سازوکارهای تسویه بدهی‌های دولت در تبصره «۵» از محل انتشار اوراق مالی اسلامی (بند «ج»)، اسناد خزانه اسلامی (بند «ه»)، اسناد تسویه خزانه (بند «و») پیش‌بینی شده است.

جهت تأمین مالی برای پروژه‌ها و طرح‌های عمرانی دولت اجازه دریافت تسهیلات تأمین مالی خارجی (فاینانس) در بند «الف» تبصره «۳»، استفاده از منابع ورودی سال ۱۴۰۰ صندوق توسعه ملی به صورت تسهیلات ارزی با تضمین دولت برای مقابله با آثار مخرب ریزگردها و تأثیر آن بر شبکه‌های برق تا سقف ۲۰ میلیون یورو در بند «ه» تبصره «۴»، انتشار اوراق مالی اسلامی ریالی در بند «الف» و «ط» تبصره «۵» در نظر گرفته شده است.

تبصره «۱۹» لایحه بودجه که به قراردادهای مشارکت عمومی - خصوصی اختصاص دارد، دستگاه‌های اجرایی مکلف شده‌اند از محل منابع بودجه کل کشور و دارایی خود نسبت به اجرای طرح‌های جدید، نیمه‌تمام و آماده بهره‌برداری و یا در حال بهره‌برداری از طریق قرارداد واگذاری یا مشارکت با بخش‌های خصوصی، تعاونی و شهرداری‌ها و دهیاری‌ها و با بخش‌های خصوصی و تعاونی اقدام کنند. به علاوه وفق این تبصره دولت مجاز است در اجرای طرح‌های بنگاه‌ها و فعالیت‌های گروه سه ماده (۲) قانون اجرای سیاست‌های کلی اصل چهارم قانون اساسی با استفاده از قراردادهای «مشارکت عمومی - خصوصی» استفاده کند.

پیشنهادها

۱. الحاق بند «ح» به تبصره «۱»

قانون بودجه سال ۱۳۹۹ برای تسویه بدهی‌های دولت در بند «و» تبصره «۱» تهاتر بدهی‌ها با تحویل نفت خام براساس قیمت‌های منطقه‌ای یا بورس انرژی را مصوب کرده بود. با توجه به اینکه به منظور بازپرداخت تعهدات ناشی از سوخت صرفه‌جویی شده نیروگاه‌ها موضوع ماده (۱۲) قانون رفع موانع تولید رقابت‌پذیر و ارتقای نظام مالی کشور مصوب ۱۳۹۴/۰۲/۰۱ در ردیف ۴ مصارف جدول تبصره «۱۴» لایحه منابع کافی دیده نشده است، پیشنهاد می‌شود حکم موضوع بند «و» تبصره «۱» قانون بودجه سال ۱۳۹۹ به شرح زیر ابقا شود.

دولت مکلف است از طریق شرکت ملی نفت ایران در صورت درخواست دستگاه‌های اجرایی ذی‌ربط تا مبلغ نهصد و هشتاد هزار میلیارد (۹۸۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال از خالص بدهی‌های قطعی خود به اشخاص حقیقی، حقوقی، تعاونی و خصوصی که در چارچوب مقررات مربوط تا پایان سال ۱۳۹۹ ایجاد شده و همچنین اجرای تکالیف این قانون (از جمله پرداخت تعهدات مربوط به پیمانکاران طرح‌های بیع متقابل برق و مطالبات اشخاص دارای قرارداد فروش برق با شرکت‌ها و سازمان‌های تابعه وزارت نیرو)، را از محل تحویل نفت به این اشخاص براساس قیمت بورس انرژی یا ۹۵٪ قیمت منطقه‌ای تسویه و از طریق خزانه‌داری کل اعمال حساب کند. مقدار نفت تحویلی، علاوه بر سقف این تبصره است. آیین‌نامه اجرایی این بند به پیشنهاد سازمان برنامه و بودجه کشور با همکاری وزارتخانه‌های نفت، دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح و امور «ب» تعیین شده در بند اقتصادی و دارایی به تصویب هیئت وزیران می‌رسد.

۲. اصلاح بند «ج» تبصره «۶»

عوارض برق موضوع ماده (۵) قانون حمایت از صنعت برق کشور مصوب ۱۳۹۴/۸/۱۰ به میزان ده درصد (۱۰٪) مبلغ برق مصرفی در سقف بیست و چهار هزار میلیارد (۲۴,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال تعیین می‌شود و مشترکان برق روستایی و عشایری مجاز و برق چاه‌های کشاورزی مجاز از شمول حکم این بند معاف هستند. منابع حاصله به صورت کامل تا سقف ده هزار و هشتصد میلیارد (۱۰,۸۰۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال به حساب شرکت توانیر نزد خزانه‌داری کل کشور و تا سقف سیزده هزار و دویست میلیارد (۱۳,۲۰۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال به حساب ساتبا نزد خزانه‌داری کل کشور واریز می‌شود تا پس از مبادله موافقتنامه با سازمان برنامه و بودجه کشور به ترتیب صرف حمایت از توسعه و نگهداری شبکه‌های برق روستایی و تولید برق تجدیدپذیر و پاک شود.

۳. اصلاح بند «د» تبصره «۷»

به دولت اجازه داده می‌شود مابه‌التفاوت قیمت تکلیفی و قیمت تمام شده فروش هر متر مکعب آب و هر کیلووات ساعت برق را (پس از تأیید سازمان حمایت از مصرف‌کنندگان و تولیدکنندگان و سازمان حسابرسی به‌عنوان بازرس قانونی) با بدهی طرح‌های تملک دارایی‌های سرمایه‌ای به بهره‌برداری رسیده بخش آب و برق وزارت نیرو موضوع ماده (۳۲) قانون برنامه و بودجه کشور مصوب ۱۳۵۱/۱۲/۱۰ از محل ردیف درآمدی ۳۱۰۴۰۴ و ردیف هزینه‌ای ۳۳-۵۳۰۰۰۰ به صورت جمعی - خرجی تسویه کند. شرکت‌های دولتی ذی‌ربط مکلفند تسویه حساب را در صورت‌های مالی خود اعمال کنند. وزارت نیرو نیز گزارش عملکرد این بند را به تفصیل تا شهریورماه به کمیسیون‌های برنامه و بودجه و محاسبات و انرژی مجلس شورای اسلامی و دیوان محاسبات کشور ارائه کنند.

۴. اصلاح بند «د» تبصره «۱۵»

اگرچه موضوع این حکم بودجه‌ای نبوده و مغایر اصل پنجاه و دوم قانون اساسی است، از آنجایی که در لایحه درج شده، پیشنهاد می‌شود بند «د» تبصره «۱۵» لایحه به شرح زیر اصلاح و تصویب شود.

د- به منظور اصلاح الگوی مصرف برق و گاز، شرکت‌های توانیر و ملی گاز ایران مکلف است نسبت به نصب کنتورهای هوشمند برای مشترکان برق و گاز با اولویت مشترکان عمده یا پرمصرف اقدام و هزینه مربوطه را به صورت اقساطی از مشترکان دریافت کند.

۵. الحاق بند «ز» به تبصره «۱۵» در خصوص تأمین زیرساخت‌های برق شهرک‌های صنعتی

به استناد ماده (۵۴) قانون احکام دائمی برنامه‌های توسعه کشور و براساس ماده (۸۱) قانون الحاق برخی مواد به قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت (۲) مبنی بر اینکه «دستگاه‌های خدمات‌رسان مکلفند نسبت به تأمین آب، برق، گاز و امکانات مخابراتی شهرک‌ها و نواحی صنعتی و منطقه ویژه اقتصادی تا درب واحدهای صنعتی مستقر در شهرک‌ها و نواحی صنعتی و معدنی و منطقه ویژه اقتصادی اقدام نماید». متأسفانه در راستای اجرای مفاد قانونی یاد شده برنامه مشخص و شفاف از سوی دستگاه‌های خدمت‌رسان نظیر وزارت نیرو، راه و شهرسازی و ارتباطات پیش‌بینی نشده و خدمات ارائه شده به این دستگاه‌ها به شهرک‌ها با وضعیت مطلوب فاصله قابل ملاحظه وجود دارد.

با این حال باید توجه کرد که صنعت برق با انباشت بدهی یکی از چالش‌های مزمن این صنعت بوده که سبب شده تأمین منابع و جذب سرمایه به این صنعت با محدودیت جدی مواجه شود. به‌رغم وجود چالش‌های مالی صنعت برق به دلیل اهمیت بسزای رونق فضای کسب و کار و ایجاد اشتغال در کشور بند زیر به‌عنوان بند «و» الحاقی به تبصره «۱۵» پیشنهاد می‌شود.

دولت از طریق خزانه‌داری کل کشور مکلف است، به منظور حمایت از تولید و ایجاد زیرساخت‌های برق شهرک‌های صنعتی نسبت به تأمین مبلغ بیست هزار میلیارد ریال از محل منابع داخلی شرکت مادر تخصصی سازمان صنایع کوچک و شهرک‌های صنعتی ایران (۴۰ درصد)، شرکت‌های تابعه وزارت نیرو (۴۰ درصد) و صنایع متقاضی استقرار در شهرک‌های

مزبور (۲۰ درصد) واریز منابع مزبور به ردیف درآمدی شماره ... نزد خزانه‌داری کل کشور اقدام نماید. معادل مبلغ واریزی از ردیف شماره ... جدول ۹ این قانون به صورت صد درصد (۱۰۰٪) تخصیص یافته در اختیار وزارت نیرو قرار می‌گیرد تا با هماهنگی وزارت صنعت، معدن و تجارت صرفاً برای ایجاد و تکمیل زیرساخت‌های برق شهرک‌های صنعتی مصرف شود.

۶. الحاق بند «ح» به تبصره «۱۵» در خصوص نوسازی شبکه برق در کشور

در حال حاضر حدود بیش از ۱۶ درصد پست‌های شبکه انتقال و فوق توزیع کشور عمر بالای ۳۰ سال دارند، این در حالی است که عمر مفید تجهیزات برقی در شرایط استاندارد حدود ۳۰ سال است. لازم به یادآوری است که فارغ از عمر تقویمی، شرایط اقلیمی و جغرافیایی ویژه کشور در پاره‌ای از مناطق - پهنه جنوبی ساحل شمالی، مناطق بیابانی و شوره‌زارها- از یک‌سو و بروز حوادث طبیعی از سوی دیگر موجب می‌شود که در بسیاری از موارد عمر مفید تجهیزات شبکه حتی از ۳۰ سال نیز کمتر باشد. نکته قابل تأمل دیگر، انباشت نسبی تجهیزات فرسوده شبکه برق کشور در بافت مرکزی کلان شهرهاست. در برخی از کلان شهرهای کشور (از جمله تهران) این موضوع بیش از سایر نقاط کشور بوده و بیم آن می‌رود که حادثه‌ای کوچک، ناشی از فرسودگی و عمر بالای تجهیزات با توجه به مصرف بالای برق در این کلان شهرها به خاموشی گسترده و سراسری در کشور منجر شود. به‌عنوان مثال در شهر تهران ۴۳ پست انتقال و فوق توزیع با عمر بالای ۴۶ سال و ۱۴۴ پست با عمر ۳۶ تا ۴۵ سال وجود دارد.

برنامه مورد نظر برای بهینه‌سازی و نوسازی شبکه برق کشور در سه سرفصل شبکه انتقال و فوق توزیع (۱۶۵,۰۰۰ میلیارد ریال)، شبکه فشار متوسط و ضعیف توزیع (۶۹,۵۰۰ میلیارد ریال) و شبکه برق روستایی (۵۷,۵۰۰ میلیارد ریال) و با مجموع اعتبار ۲۹۲,۰۰۰ میلیارد ریال است. در اجرای برنامه بهینه‌سازی و نوسازی شبکه‌های فرسوده، علاوه بر هدف اصلی که همان رفع فرسودگی‌ها است، بهره‌وری و سازگاری با محیط زیست، اشتغالزایی و استفاده از محصولات تولید داخل نیز مدنظر قرار گرفته است. عمده اقدام‌های مورد نظر در برنامه فوق‌الذکر نوسازی ۴۰۰۰ کیلومتر مدار خطوط انتقال و فوق توزیع، نوسازی ۱۰۰ دستگاه پست انتقال و فوق توزیع، جایگزینی ۹۰ هزار کیلومتر کابل خودنگهدار، نوسازی ۳۲۰۰ کیلومتر کابل فشار متوسط، نوسازی ۲۵۰۰ کیلومتر کابل فشار ضعیف و ... است.

به‌رغم اهمیت موضوع نوسازی شبکه فرسوده برق در کشور، با توجه به اینکه وزارت نیرو با چالش‌های مالی زیادی مواجه است کل منابع مورد نیاز این برنامه را نمی‌توان از محل منابع داخلی خود تأمین کند. بنابراین پیشنهاد می‌شود بند زیر به تبصره الحاق شود:

به‌منظور بازسازی و بهینه‌سازی تأسیسات برقی و نیروگاه‌های فرسوده، دولت مکلف است همه درآمدهای حاصل از فروش و یا واگذاری سهام و یا اموال و دارایی‌های منقول و غیرمنقول شرکت‌های مادر تخصصی توانیر و تولید نیروی برق حرارتی و شرکت‌های تابعه آنها را (اعم از اینکه در اجرای قانون سیاست‌های کلی اصل (۴۴) قانون اساسی در فهرست واگذاری قرار داشته باشند یا خیر) به حساب خزانه‌داری کل کشور واریز کند. منابع مذکور به‌صورت جمعی - خرجی در اختیار شرکت‌های تابعه ذی‌ربط قرار گرفته و منابع حاصله صرفاً به‌منظور برنامه‌های بازسازی شبکه‌ها، تأسیسات و نیروگاه‌های فرسوده قابل استفاده خواهد بود.